

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 88

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 3 februarie 2012

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 1.397 din 20 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 597 din Codul de procedură civilă	2-3		aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	11-12
Decizia nr. 1.425 din 25 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 267 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	4-5	71.	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 1.426 din 25 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing	5-6		— Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2012, pentru municipiul Mangalia, județul Constanța	13
Decizia nr. 1.561 din 6 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	7-8	5.	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
Decizia nr. 1.566 din 6 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, precum și a legii în integralitatea ei	9-10	4.	— Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României	13
Decizia nr. 1.584 din 13 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 44 din Legea nr. 338/2002 privind			ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
			— Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Protocolului având ca obiect Metodologia privind reproducerea repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale și tabelul de remunerații cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite autorilor acestora	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.397**

din 20 octombrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 597
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 597 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Luanchim” — S.R.L. din Comănești în Dosarul nr. 3.313/110/2010 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.679D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.313/110/2010, **Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 597 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Luanchim” — S.R.L. din Comănești într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri vizând o poprire asiguratorie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile art. 597 din Codul de procedură civilă încalcă dispozițiile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, creând pentru creditor o poziție procesuală vădit superioară aceleia a debitorului. Instituirea unei prezumții legale cu privire la faptul că pârâta ar datora anumite sume de bani reclamantei, ca o consecință a faptului că aceasta din urmă a introdus o cerere de chemare în judecată prin care se pretind aceste sume, creează pentru reclamantă o situație specială în procesul ce are ca obiect înființarea poprii asigurătorii, cu consecința indisponibilizării bunurilor pârâtei, încălcându-se astfel „drepturile instituite prin Constituție”.

În același timp, se încalcă principiul egalității și dreptul la un proces echitabil, datorită faptului că prevederile criticate se

constituie într-un temei de drept suplimentar, nejustificat, la îndemâna creditorului, deși acesta are la îndemână alte instrumente juridice de valorificare a pretențiilor sale, astfel că această măsură se constituie într-o veritabilă pedeapsă.

De asemenea, față de poziția favorizată asupra reclamantului, instituită prin textul criticat, se încalcă și principiul constituțional potrivit căruia toți cetățenii sunt egali în fața legii și a instituțiilor publice, fără privilegii și fără discriminări.

Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ opinează în sensul că excepția invocată este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 597 din Codul de procedură civilă, care are următorul cuprins: „*Poprirea asiguratorie se poate înființa asupra sumelor de bani, titlurilor de valoare sau altor bunuri mobile incorporale urmăribile datorate debitorului de o a treia persoană sau pe care aceasta i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente, în condițiile stabilite de art. 591.*”

Dispozițiile art. 592—595 se aplică în mod corespunzător.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 44 alin. (1) și (2) referitor la garantarea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că poprirea asiguratorie este cuprinsă în cap. IV „Măsurile asigurătorii” al cărții a VI-a intitulată „Proceduri speciale” a Codului de procedură civilă, care reglementează măsurile asigurătorii, respectiv sechestrul asigurător, poprirea asiguratorie și sechestrul judiciar.

Curtea reține că, prin Decizia nr. 166 din 22 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 3 mai 2005, sau prin Decizia nr. 597 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 11 iunie

2008, a statuat că procedura măsurilor asigurătorii nu soluționează fondul dreptului, ci are o finalitate subsecventă, urmărind să asigure valorificarea acestuia. Prin aceasta legiuitorul a urmărit preîntâmpinarea riscului la care este expus titularul dreptului, și anume situația în care, deși dreptul i-a fost recunoscut printr-o hotărâre definitivă sau irevocabilă, așadar susceptibilă de punere în executare, să se vadă pus în imposibilitatea de a-l realiza ca urmare a manoperelor dolosive ale debitorului.

Faptul că, din aceste rațiuni, legiuitorul a reglementat, prin dispozițiile art. 591 din Codul de procedură civilă, posibilitatea instituirii sechestrului asigurător asupra bunurilor debitorului nu are semnificația încălcării dreptului la un proces echitabil, întrucât acesta din urmă are posibilitatea de a se adresa justiției și, în acest cadru, beneficiind de toate garanțiile unui proces echitabil, să învedereze împrejurările care justifică sau nu luarea acestei măsuri.

Aceste considerente se aplică, *mutatis mutandis*, și referitor la instituția popririi asigurătorii asupra sumelor de bani, titlurilor de valoare sau a altor bunuri mobile incorporale urmăribile datorate debitorului de o a treia persoană sau pe care aceasta i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.

Curtea constată că, potrivit art. 597 coroborat cu art. 591 din Codul de procedură civilă, creditorul care nu are titlu executoriu, dar a cărui creanță este constatată prin act înscris și este exigibilă, sau creditorul a cărui creanță nu este constatată în scris, dacă dovedește că a intentat o acțiune și depune, odată cu cererea de poprire, o cauțiune de jumătate din valoarea reclamată, poate cere poprirea asigurătorie asupra sumelor de bani, titlurilor de valoare sau a altor bunuri mobile incorporale urmăribile datorate debitorului de o a treia persoană sau pe care aceasta i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.

Poprirea asigurătorie se poate încuviința de către instanță în cazurile în care debitorul a micșorat, prin fapta sa, asigurările date creditorului sau nu a dat asigurările promise ori atunci când există pericolul ca debitorul să se sustragă de la urmărire, să-și ascundă sau să își risipească averea. Așadar, poprirea asigurătorie nu soluționează fondul dreptului, ci are o finalitate subsecventă, și anume preîntâmpinarea riscului la care este expus titularul dreptului în situația în care, deși dreptul i-a fost recunoscut printr-o hotărâre definitivă sau irevocabilă, așadar

susceptibilă de punere în executare, este pus în imposibilitatea de a-l realiza ca urmare a manoperelor dolosive ale debitorului.

Împrejurarea că, pentru rațiunile înfățișate, legiuitorul a reglementat, prin dispozițiile art. 597 din Codul de procedură civilă, ca măsură asigurătorie, instituția popririi asigurătorii asupra sumelor de bani, titlurilor de valoare sau a altor bunuri mobile incorporale urmăribile datorate debitorului de o a treia persoană sau pe care aceasta i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente nu are semnificația încălcării dreptului acestuia la un proces echitabil, întrucât el are posibilitatea de a se adresa justiției și, în acest cadru, beneficiind de toate garanțiile procesuale, poate învedera instanței împrejurările care justifică sau nu luarea acestei măsuri. De asemenea, potrivit art. 399 și următoarele din Codul de procedură civilă, împotriva executării silite, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați.

De altfel, legiuitorul poate institui, în conformitate cu prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2), în considerarea unor situații particulare, reguli speciale de procedură, precum și modalități specifice de exercitare a drepturilor procedurale.

Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea a statuat constant că, în măsura în care reglementările deduse controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor constituționale privind dreptul de proprietate, Curtea constată că, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege, ceea ce conferă legiuitorului competența de a stabili cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. De altfel, nu se poate reține încălcarea dreptului de proprietate, atâta vreme cât măsura reglementată de textul de lege criticat are caracter provizoriu și nu soluționează fondul dreptului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 597 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Luanchim” — S.R.L. din Comănești în Dosarul nr. 3.313/110/2010 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.425

din 25 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 267 alin. (4)
din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftei.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 267 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Trust Construcții Rädlinger” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 3.500/108/2010 al Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.230D/2010.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Ioana Hațegan, cu delegație depusă la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. Arată că legea minelor nu face referire, în ceea ce privește eliberarea autorizațiilor în domeniu, la consiliul local. Prin dispoziția de lege criticată se încalcă principiul dublei impunerii, existând două taxe pentru eliberarea autorizației aferente aceleiași activități. Totodată, nu poate fi determinată nicio contraprestație a consiliului local, iar cuantumul taxei ce trebuie plătită este excesiv de oneros, ceea ce duce la încălcarea prevederilor art. 45, art. 56 alin. (2) și art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că dispoziția criticată se circumscrie obligației statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară. Taxele de care face vorbire autorul excepției nu se suprapun, legea minelor referindu-se la o taxă anuală, iar Codul fiscal la o taxă aferentă excavărilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.500/108/2010, **Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 267 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Trust Construcții Rädlinger” — S.R.L. din Timișoara, într-o cauză ce are ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că textul de lege criticat instituie o taxă „percepută pentru o autorizație fără fundament, redundantă”.

Taxa prevăzută de textul de lege criticat are un quantum excesiv de ridicat, neavând nicio justificare obiectivă și aducând o gravă atingere libertății economice. „Situția economică generală a unei întreprinderi va fi grav afectată din cauza acestei taxe, contribuind la creșterea procentului datornicilor fiscali și la apariția tentației de eludare a legii.” Totodată, prin stabilirea taxei respective, statul nu își îndeplinește obligația constituțională, prevăzută de art. 135 alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală, de a sprijini persoanele care dau dovadă de inițiativă și încep o activitate economică.

Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale apreciază că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate, ci, dimpotrivă, aceste reglementări concretizează, sub aspectul cuantumului, obligația constituțională a cetățenilor de a contribui la cheltuielile publice, prin impozite și taxe. Încasarea impozitelor și taxelor constituie sursa principală de venituri a statului, venituri prin care statul va fi în măsură să-și îndeplinească îndatoririle constituționale față de cetățeni, inclusiv pe aceea de a asigura accesul la activitatea economică, libera inițiativă și libertatea comerțului la care face referire autorul excepției. Așa fiind, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instituirea unor taxe sau impozite reprezintă o aplicare a principiului consacrat de art. 56 alin. (1) din Constituție, conform căruia cetățenii au obligația să contribuie prin impozite și taxe la cheltuielile publice. Din aceste prevederi constituționale rezultă dreptul legiuitorului de a stabili impozitele și taxele datorate bugetului, evident cu respectarea celorlalte principii și prevederi constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 267 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu următorul conținut: „Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesară studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze și petrol, precum și altor

exploatări se calculează înmulțind numărul de metri pătrați de teren afectat de foraj sau de excavație cu o valoare stabilită de consiliul local de până la 50.000 lei.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 45 referitoare la libertatea economică, art. 56 alin. (2) referitoare la contribuțiile financiare și art. 135 alin. (2) lit. a) referitoare la libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate din Codul fiscal stabilesc în sarcina operatorilor economici ce desfășoară anumite activități obligația plății către bugetul local a unei taxe pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavații, necesară studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze și petrol, precum și altor exploatări, taxă ce se calculează înmulțind numărul de metri

pătrați de teren afectat de foraj sau de excavație cu o valoare stabilită de consiliul local de până la 50.000 lei.

Curtea constată că dispozițiile criticate dau expresie prevederilor art. 56 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit cărora cetățenii au obligația să contribuie la cheltuielile publice, prin impozite și taxe. Totodată, în conformitate cu art. 139 alin. (2) din Constituție, impozitele și taxele locale se stabilesc de consiliile locale sau județene „*în limitele și în condițiile legii*”. Din aceste prevederi constituționale rezultă dreptul exclusiv al legiuitorului de a stabili impozite datorate bugetului, astfel încât nu se poate susține că dispozițiile criticate contravin art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului.

De asemenea, Curtea reține că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit cărora instituirea taxei prevăzute de textul de lege criticat contravine libertății economice, sunt neîntemeiate, deoarece, în conformitate cu prevederile art. 45 din Constituție, accesul liber al persoanei la o activitate economică și la libera inițiativă se realizează „*în condițiile legii*”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 267 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Trust Construcții Rädlinger” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 3.500/108/2010 al Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.426

din 25 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftei.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, excepție

ridicată de Cabinetul de avocatură „Postelnicu Alina” în Dosarul nr. 3.389/291/2009 al Tribunalului Neamț — Secția comercială și de contencios administrativ. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.394D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că textul de lege criticat reglementează obligațiile locatarului/utilizatorului, obligații adecvate poziției ocupate, fără a contraveni prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. Totodată, arată că, potrivit art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997, în cazul înregistrării de daune și al încasării sumelor din asigurarea bunurilor care fac

obiectul contractelor de leasing, părțile pot conveni stingerea creanțelor reciproce prin compensare, în condițiile legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.389/291/2009, **Tribunalul Neamț — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing**, excepție ridicată de Cabinetul de avocatură „Postelnicu Alina”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 16 din Legea fundamentală. Nu există un echilibru între drepturile și obligațiile părților contractante, ci finanțatorul devine avantajat prin faptul că beneficiază de o contraprestație în condițiile în care cel ce utilizează bunul rămâne fără folosința acestuia.

Tribunalul Neamț — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate instituie un tratament juridic identic pentru toți locatorii/finanțatorii, pe de-o parte, și pentru toți locatarul/utilizatorii, pe de altă parte, astfel că cele două părți ale contractului de leasing fac parte din două categorii distincte, având fiecare drepturi și obligații specifice. Dispozițiile constituționale privind egalitatea în drepturi au în vedere aplicarea unui tratament identic la situații identice, or tratamentul juridic diferențiat în cazul părților unui contract de leasing este pe deplin justificat de situația specifică a categoriilor de persoane cărora li se adresează norma legală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile

legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 10 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 12 ianuarie 2000, cu următorul conținut:

„Locatarul/utilizatorul se obligă: [...]

f) să își asume pentru întreaga perioadă a contractului, în lipsa unei stipulații contrare, totalitatea obligațiilor care decurg din folosirea bunului direct sau prin prepușii săi, inclusiv riscul pierderii, distrugerii sau avarierii bunului utilizat, din cauze fortuite, și continuitatea plăților cu titlu de rată de leasing până la achitarea integrală a valorii contractului de leasing.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși împrumută din caracteristicile altor contracte, contractul de leasing este un contract complex, de sine stătător, a cărui particularitate determină drepturi și obligații specifice părților contractante. Totodată, în analiza drepturilor și obligațiilor ce revin părților contractului de leasing, trebuie avut în vedere că operațiunile de leasing presupun, în general, existența mai multor participanți, după cum urmează, locatarul/finanțatorul, locatarul/utilizatorul, societatea de asigurare și furnizorul desemnat de locatar/utilizator.

Astfel, Curtea constată că drepturile și obligațiile părților contractului de leasing, inclusiv obligația ce-i incumbă locatarului/utilizatorului potrivit art. 10 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997, sunt determinate de particularitatea acestei operațiuni, neavând un caracter discriminatoriu, acestea fiind adecvate poziției specifice pe care fiecare parte a contractului o deține în raporturile ce se creează.

De altfel, Curtea observă că însuși textul criticat dispune că această obligație cade în sarcina locatarului/utilizatorului numai în cazul în care nu există o stipulație contrară, iar potrivit art. 11 din ordonanță în cadrul operațiunilor de leasing drepturile și obligațiile părților vor fi stipulate în contract și nu vor fi limitate la prevederile art. 9 și 10. Astfel, părțile pot stipula în contract clauze pe care le consideră mai favorabile.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, excepție ridicată de Cabinetul de avocatură „Postelnicu Alina” în Dosarul nr. 3.389/291/2009 al Tribunalului Neamț — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.561

din 6 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3)
din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Nicanor George Ene în Dosarul nr. 43.901/300/2010 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 893D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale și pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 43.901/300/2010, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.**

Excepția a fost ridicată de Nicanor George Ene într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că prevederile legale criticate creează pentru partea interesată imposibilitatea de a participa la soluționarea cererii de reexaminare formulate împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru, în contextul în care această cerere se soluționează în camera de consiliu, fără citarea părților. În opinia autorului, se desființează astfel accesul liber la justiție, din moment ce publicitatea ședinței de judecată nu există. Invocă, totodată, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cu referire la Hotărârea pronunțată în Cauza *Adam contra României*, 2009.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Faptul că cererea de reexaminare se soluționează în camera de consiliu nu afectează dreptul la un proces

echitabil, chiar în condițiile în care prevederile legale criticate pentru neconstituționalitate reglementează împrejurarea că cererea se soluționează fără citarea părților, aceasta fiind soluționată de un alt complet, care poate astfel aprecia asupra modului de stabilire a taxei judiciare de timbru de către completul investit cu soluționarea pricinii.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „*Cererea se soluționează în camera de consiliu de un alt complet, fără citarea părților, prin încheiere irevocabilă.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile din Constituție cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 81 privind alegerea Președintelui, art. 82 privind validarea mandatului și depunerea jurământului, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 125 privind statutul judecătorilor, art. 126 privind instanțele judecătorești, art. 127 privind caracterul public al dezbaterilor, art. 142 privind structura Curții Constituționale, art. 145 privind independența și inamovibilitatea judecătorilor Curții Constituționale, art. 146 privind atribuțiile Curții Constituționale, art. 147 privind deciziile Curții Constituționale și art. 154 privind conflictul temporal de legi.

Sunt invocate, de asemenea, dispozițiile privind dreptul la un proces echitabil cuprinse în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, precum și dispozițiile art. 10 privind libertatea de exprimare, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv, art. 14

privind interzicerea discriminării, art. 17 privind interzicerea abuzului de drept și art. 18 privind limitarea folosirii restrângerilor drepturilor, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin mai multe decizii, spre exemplu, Decizia nr. 102 din 9 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 9 martie 2006, Decizia nr. 711 din 13 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 7 noiembrie 2007, și Decizia nr. 1.152 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 29 decembrie 2008, Curtea a statuat că prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 sunt constituționale.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut, în esență, că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate gradele de jurisdicție. Acest drept poate fi supus unor condiționări de fond și de formă, iar existența uneia ori a mai multor căi de atac nu este impusă, pentru toate cazurile, nici de Constituție și nici de vreun tratat internațional la care România este parte.

Totodată, condițiile de exercitare a dreptului de acces liber la justiție, precum și căile de atac sunt prevăzute de norme juridice procedurale. Or, conform dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar art. 129 din Legea fundamentală prevede că, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”.

În aceste condiții, Curtea a constatat că obiectul textului criticat îl constituie o normă procedurală care reglementează soluționarea cererii de reexaminare împotriva încheierii de stabilire a taxei de timbru, așadar un incident procedural prealabil antamării fondului de către instanța de judecată. Întrucât în discuție este o chestiune prealabilă, soluționarea acesteia este guvernată de principiul celerității, care ar fi grav

afectat prin aplicarea în materie a principiilor oralității și contradictorialității, a obligativității citării părților, ca și a posibilității exercitării unei căi de atac împotriva încheierii de soluționare a cererii de reexaminare.

De asemenea, Curtea a reținut că procedura reexaminării modului de stabilire a taxelor judiciare de timbru este o procedură incidentă în desfășurarea unui proces, care, în principiu, se realizează cu respectarea condiției publicității impuse de art. 127 din Constituție, condiție ce nu are însă un caracter absolut, legiuitorul având posibilitatea de a deroga de la aceasta (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.668 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 23 februarie 2010).

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de aceasta, Curtea observă că rațiuni ce țin de necesitatea soluționării într-un termen rezonabil a cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești justifică în mod obiectiv soluția legislativă criticată, care asigură în mod eficient un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit — stabilirea corectă a taxelor judiciare de timbru — și mijloacele procedurale utilizate.

Totodată, Curtea constată că acest cadru legislativ, în deplin acord cu normele fundamentale, creează premisele necesare ce permit instanței judecătorești să examineze circumstanțele specifice fiecărui caz și să realizeze un just echilibru între interesele individuale și cele privind administrarea justiției, astfel încât solicitantului să îi fie asigurat accesul efectiv la justiție.

Cât privește invocarea în susținerea excepției a celorlalte dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că acestea nu au nicio semnificație pentru soluționarea prezentei cauze.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Nicanor George Ene în Dosarul nr. 43.901/300/2010 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.566

din 6 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, precum și a legii în integralitatea ei

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, precum și a legii în integralitatea ei, excepție ridicată de Alexandru Stoiea în Dosarul nr. 1.174/116/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.074D/2011.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, avocatul Sebastian Cudici, membru al Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Pentru partea Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., se prezintă avocatul Arthur Iovan, membru al Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar.

Cauza se află în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul apărătorului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia pentru aceleași motive pe care le-a susținut în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. consideră, în primul rând, că excepția de neconstituționalitate ar trebui respinsă ca inadmisibilă, întrucât nu este motivată. Se încalcă astfel prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Pe de altă parte, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând, în esență, că Legea nr. 255/2010 a preluat o parte din prevederile Legii nr. 198/2004, asupra căreia Curtea s-a pronunțat prin numeroase decizii și a statuat constituționalitatea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.174/116/2006, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate**

publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, precum și a legii în integralitatea ei.

Excepția a fost ridicată de Alexandru Stoiea într-un apel formulat în cadrul unui litigiu având ca obiect expropriere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât, potrivit acestora, „instanța de judecată investită cu cenzurarea operațiunilor de expropriere este oprită să verifice legalitatea și oportunitatea exproprierii și se poate pronunța numai asupra cuantumului despăgubirilor”.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază excepția ca nefondată, sens în care arată că textele de lege criticate sunt în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 44, întrucât aceste prevederi de lege reglementează transferul de proprietate, din proprietatea privată în proprietatea publică a statului, după o dreaptă și prealabilă despăgubire.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția neîntemeiată, arătând că prevederile art. 22 din Legea nr. 255/2010 au preluat soluțiile legislative reglementate de art. 9 din Legea nr. 198/2004, asupra căreia Curtea s-a pronunțat prin deciziile nr. 910/2009 și nr. 982/2010, statuând în sensul constituționalității acestui text de lege.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, întrucât acestea asigură cadrul legal privind procedura de expropriere și stabilire a despăgubirilor, apărarea dreptului de proprietate și a dreptului de a contesta pe cale judiciară cuantumul despăgubirilor, în acord cu prevederile constituționale și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, referitoare la privarea de proprietate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 22 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie

2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și a legii în integralitatea ei.

Articolul 22 din lege are următoarea redactare:
„(1) Expropriatul nemulțumit de cuantumul despăgubirii prevăzute la art. 19 se poate adresa instanței judecătorești competente în termenul general de prescripție, care curge de la data la care i-a fost comunicată hotărârea de stabilire a cuantumului despăgubirii, sub sancțiunea decăderii, fără a putea contesta transferul dreptului de proprietate către expropriator asupra imobilului supus exproprierii, iar exercitarea căilor de atac nu suspendă efectele hotărârii de stabilire a cuantumului despăgubirii și transferului dreptului de proprietate.

(2) Termenul în care moștenitorii expropriatului defunct se pot adresa instanței judecătorești curge de la data acceptării succesiunii.

(3) Acțiunea formulată în conformitate cu prevederile prezentului articol se soluționează potrivit dispozițiilor art. 21—27 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, în ceea ce privește stabilirea despăgubirii.

(4) Atât procedura de expropriere, cât și obiectivele de utilitate publică ce fac obiectul prezentei legi nu pot fi suspendate sau sistate la cererea vreunei persoane care invocă existența unor litigii privind posesia ori proprietatea imobilului expropriat.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 46 privind dreptul la moștenire și art. 53 referitor la restrângerea unor drepturi sau a unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Legea nr. 255/2010 conține dispoziții care asigură cadrul legal unitar pentru simplificarea procedurilor de expropriere pentru cauză de utilitate publică, proceduri care au ca rezultat exproprierea terenurilor aflate în proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, după o justă și prealabilă despăgubire, stabilită pe baza raportului de expertiză realizat de un expert evaluator autorizat. De asemenea, prin reglementările cuprinse se realizează cadrul legal privind transferul dreptului de proprietate de la proprietarii afectați de realizarea unor obiective de interes național, județean și local și a obiectivelor de importanță strategică și securitate națională, către statul român.

Această lege a preluat, în mare, o serie de reglementări din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de

construcție de drumuri de interes național, județean și local, lege ce a fost abrogată prin art. 35 lit. c) din Legea nr. 255/2010. Astfel, art. 22 din legea criticată a preluat, în esență, soluțiile legislative prevăzute la art. 9 alin. (1), (3) și (5) din Legea nr. 198/2004.

Asupra constituționalității prevederilor art. 9 din Legea nr. 198/2004, pentru motive similare, Curtea s-a pronunțat prin mai multe decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 1.205 din 5 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 23 noiembrie 2010, Decizia nr. 1.147 din 28 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 10 noiembrie 2010, și Decizia nr. 1.630 din 16 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 26 ianuarie 2011. În aceste decizii, Curtea a statuat că prevederile Legii nr. 198/2004 sunt în acord cu dispozițiile constituționale, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că o privire de proprietate trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească o cauză de utilitate publică, să fie conformă normelor de drept intern și să respecte un raport de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat (*Cauza James și alții împotriva Marii Britanii*, 1986).

Aceste considerente reținute de Curtea Constituțională în deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței acesteia.

În ce privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 din Legea fundamentală, Curtea constată că prevederile de lege criticate constituie garanții ale liberului acces la justiție prin posibilitatea soluționării pe cale judecătorească a procedurii de expropriere.

Curtea constată, de asemenea, că prevederile de lege criticate nu sunt contrare nici dispozițiilor constituționale ale art. 46, potrivit cărora *dreptul la moștenire este garantat*, așa cum pretinde autorul excepției, deoarece prevederile art. 19 alin. (7) și (8) din lege dispun ca despăgubirile să fie eliberate numai succesorilor care își vor dovedi calitatea cu certificatul de moștenitor sau cu hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă.

În fine, cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea reține că prevederile de lege criticate nu consacră niciun caz de restrângere al exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale, restrângere care, astfel cum s-a arătat, nu s-a constatat.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, precum și a legii în integralitatea ei, excepție ridicată de Alexandru Stoiea în Dosarul nr. 1.174/116/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.584

din 13 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 44 din Legea nr. 338/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 44 din Legea nr. 338/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Neculai Vasiliu în Dosarul nr. 39.706/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 107D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 39.706/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 44 din Legea nr. 338/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.**

Excepția a fost ridicată de Neculai Vasiliu cu prilejul soluționării unei contestații formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate, care prevăd că modul de calcul al punctajului mediu anual al pensiilor convenite anterior intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 se stabilește în funcție de cuantumul acestora convenit conform

legislației anterioare, este discriminatoriu. Astfel, consideră că, în spiritul principiului egalității în drepturi, reglementarea criticată ar fi trebuit să ia în considerare cuantumul pensiei calculat potrivit noii reglementări, pentru a se asigura același tratament juridic între persoanele pensionate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 și cele pensionate ulterior.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că, pentru persoanele pensionate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000, stabilirea punctajului mediu anual prin luarea în calcul a cuantumului pensiei convenite potrivit legislației anterioare este o expresie a principiului neretroactivității legii civile. De asemenea, amintește că art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000 elimină posibilitatea diminuării cuantumului drepturilor stabilite pe baza legislației anterioare.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, observând că dispozițiile de lege criticate au fost abrogate prin art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010, arată că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Avocatul Poporului consideră că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât dispozițiile de lege criticate nu mai sunt în vigoare, fiind abrogate prin art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile articolului unic pct. 44 din Legea nr. 338/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind

sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 25 iunie 2002, dispoziții care modifică prevederile art. 180 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, astfel: „(1) *La data intrării în vigoare a prezentei legi pensiile de asigurări sociale de stat, pensiile suplimentare, pensiile de asigurări sociale pentru agricultori, stabilite pe baza legislației anterioare, precum și ajutoarele sociale stabilite potrivit legislației de pensii devin pensii în înțelesul prezentei legi.*

(2) *CNPAS va lua măsurile necesare astfel încât la data intrării în vigoare a prezentei legi să determine punctajul mediu anual al fiecărui pensionar, prin raportarea cuantumului pensiilor convenite conform legislației anterioare, pe categoriile de pensii prevăzute la art. 40, din care s-a dedus contribuția pentru asigurările sociale de sănătate, datorată conform legii, la valoarea unui punct de pensie, stabilită în condițiile art. 80.*

(3) *Pensionarilor de asigurări sociale de stat ale căror drepturi stabilite în perioada 1 ianuarie 1998 — 31 martie 2001 sunt mai mari decât un punctaj mediu estimat pentru persoanele ce se vor pensiona în condițiile prezentei legi, pe lângă punctajul mediu anual determinat conform prevederilor alin. (2), li se atribuie și acest punctaj mediu estimat, care se are în vedere la operațiunile de indexare și recorelare.*

(4) *Punctajul mediu estimat, prevăzut la alin. (3), se calculează de CNPAS.*

(5) *Punctajul mediu anual și punctajul mediu estimat se pot corecta corespunzător recorelării prevăzute la art. 168 alin. (3)—(5).*

(6) *Cuquantumul pensiilor se stabilește în baza prevederilor art. 76, luându-se în considerare punctajul mediu anual sau punctajul mediu estimat, după caz, stabilit conform alin. (2), (3) și (5).*

(7) *În situația în care cuquantumul pensiilor, stabilit conform alin. (6), este mai mic decât cel stabilit în baza legislației anterioare, se păstrează în plată cuquantumul avantajos.”*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 44 din Legea nr. 338/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Neculai Vasiliu în Dosarul nr. 39.706/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2012, pentru municipiul Mangalia, județul Constanța

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) și (3) din Legea privind finanțele publice nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2012 cu suma de 1.500 mii lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2012, și alocarea acesteia bugetului local al municipiului Mangalia, județul Constanța, în vederea susținerii sistemului de furnizare a energiei termice pentru populație.

Art. 2. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2012.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 2 februarie 2012.
Nr. 71.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

**privind nivelul ratei dobânzii de referință
a Băncii Naționale a României**

Având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, ale Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și ale Hotărârii Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României din data de 2 februarie 2012,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu data de 3 februarie 2012, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 5,50% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 2 februarie 2012.
Nr. 5.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Protocolului având ca obiect Metodologia privind reproducerea repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale și tabelul de remunerații cuprinzând drepturile patrimoniale convenite autorilor acestora

Ținând cont de Referatul Direcției registre și gestiune colectivă nr. RG II/541 din 20 ianuarie 2012, având în vedere prevederile art. 131² alin. (2) și art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Protocolul din 13 decembrie 2011 având ca obiect Metodologia privind reproducerea repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale și tabelul de remunerații cuprinzând drepturile patrimoniale convenite

autorilor acestora, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se publică pe site-ul www.orda.ro

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Robert Bucur

București, 20 ianuarie 2012.
Nr. 4.

ANEXĂ

PROTOCOL

având ca obiect Metodologia privind reproducerea repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale și tabelul de remunerații cuprinzând drepturile patrimoniale convenite autorilor acestora

Prezentul protocol s-a încheiat între părțile:

DACIN SARA — Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual, cu sediul în municipiul București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 4—6, intr. B, et. 3, cam. 50—52, sectorul 1, cod fiscal 9068034, Sentința civilă nr. 263/PJ din 27 mai 2005, eliberată de Judecătoria Sectorului 1 București, reprezentată legal prin Mircea Mureșian, în calitate de director general, pe de o parte, și

Societatea Comercială DAVA DESIGN PROMOTION — S.R.L., cu punct de lucru în Str. Sondelor nr. 9, municipiul Ploiești, județul Prahova, cod fiscal RO1363373, J40/6156/2006, reprezentată legal prin Petrescu Mihaela Ecaterina, în calitate de împuternicit,

Societatea Comercială E-MEDIAONE SOLUTION — S.R.L., cu sediul în municipiul București, str. M. Zorileanu nr. 39, sectorul 1, cod fiscal RO23722052, J40/6799/2008, reprezentată legal prin Petrescu Mihaela Ecaterina, în calitate de împuternicit,

Societatea Comercială TVR Media — S.R.L., cu sediul în municipiul București, str. Făinari nr. 3, sectorul 2, cod fiscal R15312829, J40/4126/2003, reprezentată legal prin Andrei Enescu, în calitate de administrator, pe de altă parte.

În baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 273/2011 privind constituirea Comisiei pentru negocierea Metodologiei privind reproducerea de opere cinematografice și alte opere audiovizuale și tabelul

de remunerații cuprinzând drepturile patrimoniale convenite autorilor acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 15 noiembrie 2011,

s-a constituit Comisia pentru negocierea Metodologiei privind reproducerea repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale, formată dintr-un reprezentant al Societății pentru Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual (DACIN-SARA), pe de o parte, și câte un reprezentant al Societății Comerciale DAVA DESIGN PROMOTION — S.R.L., al Societății Comerciale E-MEDIAONE SOLUTION — S.R.L. și al Societății Comerciale TVR Media — S.R.L., pe de altă parte.

Comisia a desfășurat negocieri în conformitate cu dispozițiile art. 13 lit. i), art. 131¹ și art. 131² alin. (1)—(2) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 din Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 273/2011.

Comisia a luat în discuție propunerile ambelor părți asupra remunerațiilor convenite autorilor menționați, anume: regizorul sau realizatorul, în calitate de autor principal, autorul adaptării, autorul scenariului, autorul dialogului, autorul grafic pentru operele de animație, exceptând autorul muzicii special create pentru opera audiovizuală.

Părțile au căzut de acord asupra următoarei metodologii, care face parte integrantă din prezentul protocol:

METODOLOGIE

privind reproducerea repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale și tabelul de remunerații cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite autorilor acestora

Baza legală: art. 7 lit. e), art. 10—12, art. 13 lit. a), art. 25, 64—66, 69, art. 71 alin. (1), art. 92 alin. (1), art. 123³, art. 130 alin. (1) lit. a)—c) și h), art. 131 alin. (1)—(3); art. 131¹ și art. 131² alin. (2) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare.

PREAMBUL

Prezenta metodologie se referă la autorii operelor cinematografice sau ale altor opere audiovizuale: regizorul sau realizatorul, în calitate de autor principal, autorul adaptării, autorul scenariului, autorul dialogului, autorul grafic pentru operele de animație, exceptând autorul muzicii special create pentru opera audiovizuală. Prezenta metodologie este valabilă și se referă exclusiv la operele și autorii sus-menționați pentru care organismul de gestiune colectivă a primit mandate, în baza art. 123³ din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, pentru colectarea remunerației echitabile pentru reproducerea și distribuția reproducerilor pe orice fel de suport, cum ar fi casete video, CD, DVD, BluRay etc., iar lista operelor și a autorilor este publicată pe site-ul organismului de gestiune colectivă.

1. Prin *reproducere*, în sensul Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, se înțelege realizarea, integrală sau parțială, a uneia ori a mai multor copii ale unei opere, direct sau indirect, temporar ori permanent, prin orice mijloc și sub orice formă, inclusiv realizarea oricărei înregistrări sonore sau audiovizuale a unei opere, precum și stocarea permanentă ori temporară a acestora cu mijloace electronice.

2. Este *utilizator*, în sensul prezentei metodologii, orice persoană fizică sau juridică ce desfășoară activitatea de reproducere, astfel cum aceasta a fost definită la pct. 1, pe orice fel de suport, cum ar fi: casete video, CD-uri, DVD-uri, BluRay etc., în scopul comercializării acestor produse.

3. *Alte opere audiovizuale*, în sensul prezentei metodologii, sunt acele opere create de autorii angajați ai organismelor de televiziune pentru care titularii de drepturi sunt enumerați în fișele de producție și sunt recunoscuți în baza contractelor de muncă.

4. Organismul de gestiune colectivă are obligația să îi autorizeze pe utilizatori, la cererea acestora, pentru operele și autorii pentru care au mandat de colectare, prin contract de licență neexclusivă în forma scrisă, a remunerației echitabile cuvenite pentru utilizarea prin reproducere și distribuție a reproducerilor pe suport casetă video, CD, DVD, BluRay sau alte suporturi asemănătoare.

5. Utilizatorii au obligația să plătească remunerația aferentă utilizării operelor prin reproducere și distribuție a reproducerilor pe suport casetă video, CD, DVD, BluRay sau orice alt suport asemănător, reprezentând drepturile cuvenite autorilor acestora, calculată procentual din veniturile nete obținute din comercializarea produselor realizate, din care se scade T.V.A., dacă este cazul.

6. Remunerația va fi calculată conform următorului tabel:

Tipul operei	Anul	Procent
Opere cinematografice	2011 și următorii	7,75%
Alte opere audiovizuale	2011 și următorii	3%

7. Baza de calcul al remunerației o reprezintă încasările nete din vânzarea produselor. Când veniturile nete sunt mai mici decât prețurile de cost, baza de calcul o reprezintă prețul de cost. În cazul produselor distribuite gratuit, cu titlu de produse

promoționale, baza de calcul al remunerației o va constitui prețul de cost.

8. Între organismul de gestiune colectivă a drepturilor autorilor de opere cinematografice și alte opere audiovizuale și utilizator se încheie contract de licență neexclusivă pentru fiecare operă. Durata contractului de licență neexclusivă va fi egală cu durata contractului pentru care utilizatorul are licență de exploatare din partea producătorului. Dacă utilizatorul este însuși producătorul, contractul se încheie pe durata valabilității prezentei metodologii.

9. Cererile de încheiere a contractelor de licență neexclusivă se depun înainte de utilizarea prin reproducere a operei aflate sub mandat de colectare cu organismul de gestiune colectivă.

10. În cazul utilizării unor opere cinematografice pentru care s-a încheiat contract de exploatare cu Centrul Național al Cinematografiei sau care au fost produse cu finanțare primită de la stat, contractul de licență neexclusivă pentru plata remunerațiilor către organismul de gestiune colectivă se va încheia numai pentru titularii de drepturi de autor care au dat mandat de colectare. Pentru titularii care au încheiate acorduri directe pentru plata remunerației, din sumele ce se vor achita de utilizator către organismul de gestiune colectivă vor fi deduse sumele plătite direct titularilor.

11. Contractele de licență neexclusivă care se vor încheia cu utilizatorii în baza prezentei metodologii vor cuprinde:

- titlul operei și numele autorilor pentru care organismul de gestiune colectivă are mandat de colectare;
- durata contractului;
- drepturile pentru care se face colectarea remunerației echitabile (regie, scenariu, animație etc.)
- procentul convenit autorilor;
- baza de calcul;
- penalități de întârziere.

12. Utilizatorii, titulari ai contractelor de licență neexclusivă, potrivit prevederilor prezentei metodologii, au obligația să raporteze trimestrial încasările aferente reproducerilor efectuate și să plătească remunerațiile echitabile reprezentând drepturile autorilor menționați în contractele de licență neexclusivă, pentru fiecare titlu.

13. Pentru întârzieri la plată utilizatorii datorează, de la data scadenței, penalități egale cu dobânda legală, calculată conform

ratei de referință a dobânzii legale stabilite de Banca Națională a României.

14. Organismul de gestiune colectivă poate solicita efectuarea unui audit extern, pentru verificarea raportărilor transmise de utilizatori. Auditorul va fi obligat să păstreze față de terțe persoane confidențialitatea datelor obținute.

15. Utilizatorii care au încheiate contracte de licență neexclusivă în baza metodologiei anterioare sunt obligați să solicite, în termen de 60 (șaizeci) de zile de la publicarea

Pentru Societatea pentru Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual (DACIN-SARA),
Mircea Mureșian,
director general

Pentru Societatea Comercială TVR Media — S.R.L.,
Andrei Enescu,
administrator

prezentei metodologii, modificarea contractelor în curs, prin încheierea unor contracte noi, pentru fiecare titlu aflat în distribuție.

16. Prezenta metodologie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va putea fi renegociată numai după 3 ani de la data publicării sale, cu excepția cazului în care dispozițiile Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, avute în vedere la elaborarea prezentei metodologii, vor fi modificate înainte de împlinirea acestui termen.

Pentru Societatea Comercială
DAVA DESIGN PROMOTION — S.R.L.,
Petrescu Mihaela Ecaterina,
împuternicit

Pentru Societatea Comercială
E-MEDIAONE SOLUTION — S.R.L.,
Petrescu Mihaela Ecaterina,
împuternicit

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 594517